

ПРОБЛЕМА НАУКОВО ОБҐРУНТОВАНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

***БОВА Т.В., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ***

Суть і значення інвестицій у сучасній галузі науки „Державне управління” відображають виконувані ними функції.

Напрямок інвестицій на збільшення реального капіталу суспільства (придбання машин, устаткування, модернізацію і будівництво будівель, інженерних споруд) сприяє збільшенню виробничого потенціалу економіки. Інвестиції у виробництво, в нові технології допомагають вижити в жорсткій конкурентній боротьбі (як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринку), йти на крок вперед, мати можливість гнучкішого регулювання цін на свою продукцію і т.д.

У макроекономічному масштабі сьогоднішній добробут є значною мірою результатом учорашніх інвестицій, а сьогоднішні інвестиції, у свою чергу, закладають основи завтрашнього зростання валового внутрішнього продукту і, відповідно, вищого добробуту.

Таким чином, значення інвестицій не можна переоцінити, оскільки вони безпосередньо зумовлюють зростання економіки. Для економіки України, яка тривалий час перебувала в стані економічної кризи, інвестиції необхідні, перш за все, для її стабілізації, поживлення й піднесення.

На мікрорівні інвестиції необхідні, насамперед, для: розширення й розвитку виробництва; недопущення надмірного морального та фізичного зносу основних фондів; підвищення технічного рівня виробництва; підвищення якості та забезпечення конкурентоспроможності продукції конкретного підприємства; здійснення природоохоронних заходів; придбання цінних паперів і вкладення коштів в активи інших підприємств.

Зрештою, вони необхідні для забезпечення нормального функціонування економіки в майбутньому, стабільного фінансового стану і максимізації прибутку.

Таким чином, інвестиції є найважливішою економічною категорією і відіграють значущу роль як на макро-, так і на мікрорівні, насамперед для простого й розширеного відтворення, структурних перетворень, максимізації прибутку і на цій основі вирішення багатьох соціальних проблем.

До інвестиційної сфери входять: виробничі й невиробничі

об'єкти, що будуються; побудовані виробничі об'єкти, що знаходяться в експлуатації; об'єкти незавершеного будівництва; інвестиційні проекти на різних стадіях розробки; різні цінні папери; майнові і фінансові інвестиційні ресурси; інвестиційна інфраструктура; майнові й інші права на інвестиційні об'єкти та ресурси.

Інвестування як капітальні вкладення здійснюється в різних видах і формах на капітальне нове будівництво, технічне переозброєння й модернізацію, розширення, реконструкцію і т.д. Капітальні інвестиції – це витрати на придбання, створення (будівництво) об'єктів, споруд, інших основних засобів (основних фондів і необоротних матеріальних і нематеріальних активів). Витрати на придбання основних засобів (їх окремих частин), інших матеріальних і нематеріальних активів з метою їх подальшого перепродажу не належать до капітальних інвестицій.

До капітальних інвестицій належать інвестиції в основний капітал (основні засоби), в інші необоротні матеріальні активи; витрати, пов'язані з поліпшенням об'єкта, що приводить до збільшення майбутніх економічних вигод і на суму яких збільшується первісна вартість основних засобів (капітальний ремонт об'єктів, споруд, машин і устаткування; інвестиції в необоротні нематеріальні активи, а також витрати на формування основного капіталу).

До інвестицій в основний капітал капітальні вкладення включають витрати на нове будівництво, реконструкцію, розширення й технічне переоснащення підприємств усіх видів економічної діяльності, що діють, витрати на будівництво об'єктів житлово-господарського призначення, витрати на придбання машин і устаткування без здійснення капітального будівництва.

До інвестицій в основний капітал належать витрати на будівельні роботи всіх видів; на монтаж устаткування; на придбання устаткування, яке потребує або не потребує монтажу, передбаченого в проекті на будівництво; на придбання виробничого інструменту й господарського інвентарю, яке не входить у собівартість будівництва; на інші капітальні роботи і витрати.

До інвестицій в основний капітал приватних підприємств і організацій належать кошти населення на будівництво власних об'єктів житла з надвірними господарськими спорудами.

Інвестиційна сфера є сукупністю інвестиційних економічних відносин із забезпечення розширеного відтворення галузей господарства. Її матеріальною основою є всі види інвестиційних ресурсів (природні, технічні, фінансові, інформаційні, трудові,

інтелектуальні та ін.), які можуть бути використані для інвестування в різні галузі економіки, включаючи вкладення коштів на розвиток власної матеріально-технічної бази.

Виходячи з позицій довгострокового економічного й соціального розвитку України, проблема науково обґрунтованої інвестиційної політики набуває важливого значення.

Інвестиційна політика має безпосередньо впливати на інвестиційний процес через пріоритетні напрями, розробку механізму залучення інвестицій на ці напрями. Питання розробки державної інвестиційної політики є ключовим, оскільки воно пов'язано з вирішенням проблем подолання економічної кризи, а дослідження сучасних особливостей інвестиційної діяльності різних господарюючих суб'єктів виступає одним з провідних напрямів розвитку сучасної науки.

Залучення і акумуляція всіх видів інвестиційних ресурсів дуже важливі для держави, оскільки від цього залежить не тільки економічне, а й політичне майбутнє. Тому найбільш актуальними для України є проблеми масштабів ресурсів і структури інвестиційної діяльності. Саме завдяки їх успішному впровадженню можна не тільки досягти короткострокового економічного успіху, а й закласти основу для формування позитивних довгострокових тенденцій розвитку національної економіки.

СУЧАСНИЙ СТАН НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

***БОНДАРЧУК Н.В., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
РАДА ПО ВИВЧЕННЮ ПРОДУКТИВНИХ СИЛ УКРАЇНИ
НАН УКРАЇНИ***

Одним з найбільш дієвих механізмів державного впливу на забезпечення інноваційної перебудови структури економіки є законодавче стимулювання інноваційної діяльності на всіх її етапах і створення нормативно-правового середовища, найбільш сприятливого для високотехнологічних галузей виробництва, становлення та розвитку специфічної інфраструктури інноваційної діяльності.

В Україні формування нормативно-правової бази наукової, науково-технічної, інноваційної діяльності незавершене і позбавлене